

Algoritm designtekniker

Hamid Ehsani*

Luleå tekniska universitet
971 87 Luleå, Sverige

11 oktober 2019

Sammanfattning

Nuförtiden är vi beroende av algoritm t.ex. När du öppnar en app i din mobil eller öppnar du din dator algoritmen bestämmer vad som ska visas på skärmen, Men vad är algoritm och hur den fungerar? I denna uppgiften kommer jag att berätta vad algoritm är och hur den fungerar T.ex. hur du beräknar antal personer i ett rum och även hur en programmerare blir påverkat av algoritm på “vardagliga”.

1 introduktion:

Kortfattat kan man beskriva algoritmen så här, en instruktion som visar hur man löser ett problem steg för steg med hjälp av datorteknik eller med huvudräkning. Med hjälp av algoritmisk vy kan vi lösa konkreta problemet på ett enkelt sätt. Vi tar ett exempel och den här exempel tar 39 dagar för den första algoritmen att lösa ett problem i storlek 10000 och den slutligen algoritmen med samma problem löste det problemet på en tredjedel av sekund.

31	-41	59	26	-53	58	97	-93	-23	84

Alltså algoritmen handlar om att hur snabbt proceduren går att genomföra och ibland finns det många lösning till ett problem, men den som går snabbaste vill man ha.

2 Uppgiften och lösningen

2.1 Problem:

Till exempel om man skulle räkna summan av index 3 – 7 på detta exempel [1] från programming pearls av Jon Bentley Vi antar att X är ingångs vektor och N är reella tal

*email: hamqur-9@student.ltu.se

24 som står för, utgången är den maximala summan som finns i någon sammanhängande
25 subvektor av ingång. Man kan skriva så här $X[3..7]$ eller kan man skriva som 187 som är
26 summan av dem. Problemet löser sig enkelt när alla värdena är positiva, men när vi har
27 från båda positiva och negativa då hoppas vi på att de positiva siffror tar ut den negativa
28 siffror. Problemet uppstår när alla värdena blir negativa då den maximala summan är
29 den tomma vektor som har summan noll. Den är tydliga programmet för den här typen
30 av problem är enkelt t.ex. för varje par heltal L och U där $1 \leq L \leq U \leq N$. Vi kan
31 beräkna summan av $N[L..U]$ där n är antal gånger, X och U är värden som man räknar
32 summan av. För att kunna veta om svaret är rätt så kontrollerar man om summan av den
33 är större än den maximala summan hittills. Eftersom den jämför varje delmängd därför
34 svaret är rätt. Den metoden är väldigt enkelt, lätt att förstå och men tyvärr den har en
35 nackdel som är långsam och tar ganska mycket tid.

36 2.2 Lösning:

37 2.2.1 Stora o notationen

38 För att kunna lösa det problemet så behöver vi veta vad stora o notationen (*big o nota-*
39 *tion*). Stora O notationen sätter en övre gräns för en funktion för att hur dess tidsåtgång
40 skalas i takt med att datamängden ökar. Till exempel om man läser indata från en fil.
41 Denna funktioner behöver läsa varje rad en gång och det spelar ingen roll hur stor da-
42 tamängd är. Vi antar att denna funktion är $O(n)$ Om man läser varje rad så tar det inte
43 jättelång tid. Men tänk om man vill även sortera denna filen då tar det väldigt lång tid
44 för att då varje inläst dataelement måste relateras i andra element. Men om vi använder
45 oss av en naiv sorteringsalgoritm och jämför alltså n stycken element med vardera $n - 1$
46 andra element då får vi den här ekvationen $O(n^2)$. Den ekvationen betyder att algorit-
47 mens tidsåtgång oavsett datamängd så ska de ge resultaten på samma tidslängd. Den är
48 en bättre sorteringsalgoritm som ger mycket bättre resultat.

49 2.2.2 Första och andra kvadratiske algoritmen

50 Den första påståendet i den yttersta slingan exekveras exakt N gånger och de i den
51 mittersta slingan är körs högst N gånger i varje utförande av yttre slinga. Att multiplicera
52 dessa två faktorer i N visar att de fyra linjerna i mellerslingan är utfördes $O(N^2)$ gånger.
53 Slingan i de fyra linjerna är utfördes aldrig mer än N gånger, så kostnaden är $O(N)$. Att
54 multiplicera kostnaden per inre slinga gånger antalet avrättningar visar att kostnaden för
55 hela programmet är proportionell mot N -kuben, så vi kommer att referera till detta som
56 kubik algoritm.
57 Precis som den första kvadratiske algoritmen så använder sig den andra kvadratiske
58 algoritmen utav $O(N^2)$ steg på med N i inmatning. Den kan även räknat ut en exakta
59 tiden det tar att slutföra algoritmen med hjälp av att räkna ut summan med ett redan
60 uträknat nummer av steg. Men de två algoritmerna tar helt olika vägar när dom ska
61 räkna ut summan i konstant tid. Den första kvadratiske algoritmen beräknar summan så
62 snabbt som den gör genom att den lägger märke till att $X[L..U]$ har en summa som har en

63 koppling till den summan som beräknades steget innan eller med andra ord $X[L..U - 1]$.
64 Den andra kvadratiska algoritmen tar detta sätt men använder den på ett väldigt smart
65 sätt då den har en total exekverings tid på $O(N^2)$. Så hur gör den detta? Alla påståenden
66 i första loopen utförs exakt N gånger och alla påståenden i den inre loopen körs som mest
67 N gånger varje gång den ytre loopen körs. Denna algoritm är den snabbaste av alla de
68 tre olika som jag har skrivigt om samt den mest pålitliga.

69 Referenser

70 [1] Jon Bentley *Algorithm design techniques*, Programming Pearls, sidan 865, 1984-09